

[Hanne Reintoft.]

blive det nu. Har Danmark indgået nogle af de i Haag-konventionen af 13. april 1966 forudsete tosidige aftaler om indbyrdes anvendelse af konventionens bestemmelser, bl. a. om tvangsfuldbyrdelse i et andet land? Specielt i skattesager har den slags aftaler stor betydning, og vi ser jo beklageligvis meget ofte, at folk rejser væk med en stor skattegæld, et tab, som samfundet derefter ikke har mange muligheder for at inddrive.

Det andet spørgsmål vedrører udgående moms for eksportfirmaer. Hvilke betalingsrettigheder har sådanne firmaer over for toldvæsenet? Fristerne burde være nogenlunde lige store for indgående og for udgående moms; det er de ikke, og det vil jeg gerne have en forklaring på.

Også vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og håber, at det sociale sigte i loven kan styrkes, og at man måske vil være villig til også at se på anden lovgivning i denne forbindelse.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun sige, at vi har sympati for hovedhensigterne i disse forslag, at der er forskellige spørgsmål ved dem, vi gerne vil have oplyst og vil søge det gjort gennem udvalgsarbejdet, at vi mener, at der nok kunne gås mere radikalt til værks på adskillige punkter, men at den side af sagen formentlig også vil kunne belyses bedst gennem udvalgsarbejdet, så de nøjere og mere punktvis kommentarer skal jeg lade afvente anden behandling, når resultatet af udvalgsarbejdet foreligger.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er med glæde, jeg har konstateret en udbredt tilslutning til de to lovforslag, vi her har til behandling.

Jeg har også noteret mig, at der er en lang række spørgsmål, der trænger til yderligere uddybning, og jeg vil gerne give tilslutning til nogle af de tanker, som er nævnt af flere ordførere, at det, der ligger på bordet, er beregnet til et udvalgsarbejde, og at der både i bemærkningerne og i fremsættelsestalen er givet udtryk for, at dette skal tages med den åbenhed, hvormed vi nødvendigvis skal drøfte alle problemer, der angår hele landets befolkning.

Der er nogle enkelte af punkterne, jeg godt vil berøre. Hr. Ejler Koch stillede mig spørgsmålet om gældssaneringen, og det blev også stillet af fru Hanne Reintoft. Jeg er nødt til at sige i den forbindelse, at det er et så omfattende problem, at man næppe skal vente at få klaret det lige på én gang, og det er i hvert fald sikkert, at det ikke kommer til behandling i denne folketingsssamling af en helt anden grund, nemlig at der er mere end lovforslag nok at tage fat på.

Det andet spørgsmål, som hr. Ejler Koch rettede til mig, drejede sig om tvangsauktioner. Jeg tror ikke på, at det vil være let at finde andre end de former for auktioner, vi har, men jeg er fuldstændig klar over, at det er en ulykkelig situation, mange familier kommer i, når et bohøve fjernes og der faktisk ikke kommer ret meget ud af det. Det er det, der er hovedproblemet, selvfølgelig også i forbindelse med hele gældssaneringen, men så enkelt, som nogle vil gøre det til, er det altså absolut ikke.

Det andet hovedproblem, man har diskuteret i dag, er politifremstillingerne i fogedretten, og jeg tør nok antyde, at det er et problem rundt omkring i hele landet for politiet. Men jeg vil dog gerne i forbindelse med det, hr. Hagen Hagensen sagde angående skriveriet, have lov at sige, at hvis der ikke var tale om disse anmodninger om at møde, som affattes skriftligt, ville arbejdet være endnu mere uoverkommeligt, end det er. Til den anden side vil jeg også gerne sige at ingen skal tro, at der er tale om alt for inhuman behandling i denne forbindelse, for det er, jeg var lige ved at sige sidste skridt på vejen, når politiet endelig griber ind og henter til fremstilling i fogedretten, som tilfældet er. Det er i hvert fald sådan, at der har været udvist megen nåde og barmhjertighed og tålmodighed, inden dette skridt bliver taget.

Spørgsmålet om beløbet på de 3.000 kr. ved transbeneficium, som flere har været inde på, kan da også godt blive drøftet, men for mit eget vedkommende vil jeg gerne give udtryk for den opfattelse, at jeg anser beløbet for at ligge i undergrænsen. Det er altså min opfattelse, at man har nået et sted, vi i hvert fald ikke kan komme under. Det kan jeg blive tvunget til af udvalget, for der er ingen af de problemer, vi skal diskutere her, der af mig opfattes som salighedsbetingelser